eLIBRO

La Sankta Biblio

Malnova testamento

Rut

INKO

La Sankta Biblio
MALNOVA TESTAMENTO
Rut

*e*LIBRO

Aranĝis: Franko Luin

ISBN 91-7303-022-8
inko@omnibus.se
http://www.omnibus.se/inko

INKO · SE-13542 TYRESÖ · SVEDIO
NOVEMBRO 2000

Ĉapitro 1

1 En la tempo, kiam regis la juĝistoj, iam malsato okazis en la lan-
do; kaj foriris viro el Bet-Leĥem en Judujo, por pasloĝi en la lando
de Moab; li kaj lia edzino kaj liaj du filoj. 2 La nomo de la viro estis
Elimeleĥ, kaj la nomo de lia edzino estis Naomi, kaj la nomoj de liaj
du filoj estis Maĥlon kaj Kiljon, Efratanoj el Bet-Leĥem en Judujo.
Kaj ili venis sur la kampojn de Moab kaj restis tie. 3 Elimeleĥ, la
edzo de Naomi, mortis; kaj restis ŝi kun siaj du filoj. 4 Ambaŭ edzi-
ĝis kun Moabidinoj; la nomo de unu estis Orpa, kaj la nomo de la
dua estis Rut; kaj ili loĝis tie ĉirkaŭ dek jaroj. 5 Sed mortis ankaŭ
ambaŭ, Maĥlon kaj Kiljon; kaj restis nur la virino sola, senigita je
sia edzo kaj siaj du filoj. 6 Ŝi leviĝis kun siaj bofilinoj, por iri retur-
ne el la lando de Moab; ĉar ŝi aŭdis en la lando de Moab, ke la Eter-
nulo rememoris Sian popolon, donante al ĝi panon. 7 Ŝi eliris el la
loko, kie ŝi loĝis, kun siaj du bofilinoj; kaj ili iris sur la vojo, por ke
ili revenu al la lando de Jehuda. 8 Naomi diris al siaj du bofilinoj:
Iru, kaj revenu ĉiu el vi al la domo de sia patrino; la Eternulo favo-
ru vin tiel same, kiel vi estis favorkoraj al la mortintoj kaj al mi; 9 la
Eternulo favoru vin, ke vi trovu ripozon, ĉiu el vi en domo de sia
edzo. Ŝi kisis ilin, kaj ili levis sian voĉon kaj ploris. 10 Kaj ili diris al
ŝi: Ni volas iri kun vi al via popolo. 11 Naomi respondis: Iru retur-
ne, miaj filinoj; kial do vi irus kun mi? Ĉu ankoraŭ ekzistas filoj en
mia utero, ke vi edziniĝu kun ili? 12 Revenu, miaj filinoj, foriru; ĉar
mi jam estas tro maljuna por edziniĝi kun viro. Eĉ se mi dirus, ke
mi havas ankoraŭ esperon, eĉ se mi jam havus edzon hodiaŭ nok-

te, kaj eĉ se mi naskus filojn: 13 ĉu pri ili vi esperu, ĝis ili plenaĝiĝos?
ĉu por ili vi atendu, ne edziniĝante kun viro? Ne, miaj filinoj; estas
tre maldolĉe al mi pro vi, ĉar la mano de la Eternulo afliktis min. 14
Sed ili levis sian voĉon kaj ploris plue. Kaj Orpa kisis sian bopatri-
non, sed Rut aliĝis al ŝi. 15 Kaj ĉi tiu diris: Jen via bofratino reiris al
sia gento kaj al siaj dioj; iru vi ankaŭ returne post via bofratino. 16
Sed Rut diris: Ne petegu min, ke mi vin forlasu, aŭ ke mi returnu
min kaj ĉesu sekvi vin; ĉar kien vi iros, mi ankaŭ iros, kaj kie vi nok-
tos, mi ankaŭ noktos; via popolo estos mia popolo, kaj via Dio es-
tos mia Dio. 17 Sur la loko, kie vi mortos, mi ankaŭ mortos, kaj tie
oni min enterigos. La Eternulo faru al mi tion kaj pli, se io krom la
morto disigos min de vi. 18 Kiam Naomi vidis, ke ŝi firme decidis iri
kun ŝi, tiam ŝi ĉesis disputi kun ŝi. 19 Kaj ili ambaŭ iradis, ĝis ili al-
venis en Bet-Leĥemon. Kaj kiam ili eniris en Bet-Leĥemon, la tuta
loĝantaro de la urbo ekbruis pri ili, dirante: Ĉu tio estas Naomi? 20
Kaj ŝi respondis al ili: Ne nomu min Naomi, nomu min Mara; ĉar
la Plejpotenculo faris al mi maldolĉegon; 21 kun pleneco mi foriris,
sed la Eternulo revenigis min malplena; kial do vi nomus min Na-
omi, konsiderante, ke la Eternulo atestis kontraŭ mi kaj la Plejpo-
tenculo afliktis min? 22 Tiel Naomi revenis, kaj kun ŝi ankaŭ Rut, la
Moabidino, ŝia bofilino, kiu revenis el la lando de Moab; kaj ili ve-
nis en Bet-Leĥemon je la komenco de la rikolto de hordeo.

Ĉapitro 2

1 Naomi havis parencon de ŝia edzo, viron eminentan, el la fami-
lio de Elimeleĥ; lia nomo estis Boaz. 2 Kaj la Moabidino Rut diris al
Naomi: Mi iros sur la kampon, kaj mi kolektos spikojn post tiu, ĉe
kiu mi trovos favoron. Kaj ŝi respondis: Iru, mia filino. 3 Kaj ŝi for-
iris, kaj venis kaj kolektis post la rikoltistoj. Kaj okazis, ke la parcelo
de la kampo apartenis al Boaz, kiu estis el la familio de Elimeleĥ. 4
Kaj jen Boaz venis el Bet-Leĥem, kaj li salutis la rikoltistojn: La Eter-
nulo estu kun vi! Kaj ili respondis al li: La Eternulo vin benu! 5 Kaj
Boaz demandis sian serviston, la estron de la rikoltistoj: Kiu estas
ĉi tiu knabino? 6 Kaj la servisto, la estro de la rikoltistoj, respondis
kaj diris: Ŝi estas Moaba knabino, kiu revenis kun Naomi el la lan-
do de Moab; 7 ŝi diris: Permesu al mi, ke mi sekvu kaj kolektu apud
la garboj, post la rikoltistoj; kaj ŝi restis ĉi tie de la mateno ĝis nun;
ŝi ĵus sidiĝis en la dometo por iomete da tempo. 8 Kaj Boaz diris al
Rut: Ĉu vi aŭdas, mia filino? ne iru kolekti sur la kampo de iu frem-
dulo, kaj ankaŭ ne foriru de ĉi tie, sed restu ĉi tie kun miaj junuli-
noj; 9 rimarku la kampon, kie ili rikoltas, kaj sekvu ilin; mi jam or-
donis al la servistoj, ke ili ne malhelpu vin; kaj kiam vi soifos, iru al
la vazaro, kaj trinku el tio, el kio la servistaro ĉerpas. 10 Ŝi ĵetis sin
vizaĝaltere, kaj diris al li: Kial do mi trovis favoron en viaj okuloj,
ke vi atentas min, kvankam mi estas fremdulino? 11 Kaj Boaz re-
spondis kaj diris al ŝi: Jam estas rakontita al mi ĉio, kion vi faris al
via bopatrino post la morto de via edzo: ke vi forlasis viajn gepa-
trojn kaj vian naskiĝlandon, kaj iris al popolo, kiun vi ne konis hie-
raŭ nek antaŭhieraŭ. 12 La Eternulo rekompencu vin pro ĉi tiu faro,

kaj via rekompenco estu plena de la Eternulo, Dio de Izrael, sub
kies flugiloj vi serĉis protekton. 13 Kaj ŝi diris: Estus sufiĉe, ke mi
trovu favoron en viaj okuloj, mia sinjoro, ĉar vi konsolis min kaj
parolis amike al via sklavino, kvankam mi ne valoras esti egala al iu
el viaj sklavinoj. 14 Kaj en la horo de la manĝado Boaz diris al ŝi:
Alproksimiĝu kaj manĝu kune, vi ankaŭ povas trempi vian panon
en la vinagro. Kaj ŝi sidiĝis ĉe la flanko de la rikoltistoj; kaj ili me-
tis antaŭ ŝin rostitajn grajnojn, kaj ŝi manĝis kaj satiĝis, kaj ankaŭ
havis restaĵon. 15 Kiam ŝi leviĝis, por kolekti, Boaz ordonis al siaj
servistoj, dirante: Eĉ inter la garboj lasu ŝin kolekti, kaj ne hontigu
ŝin; 16 kaj vi ankaŭ ŝajnigu al ŝi, ke vi postlasis la malgrandajn gar-
betojn, kaj vi permesu al ŝi, ke ŝi kolektu ilin, kaj ne riproĉu ŝin. 17
Kaj ŝi kolektadis sur la kampo ĝis la vespero, kaj ŝi draŝis tion, kion
ŝi kolektis, kaj tio estis ĉirkaŭ efo da hordeo. 18 Kaj ŝi levis tion, kaj
iris en la urbon; kaj ŝia bopatrino vidis tion, kion ŝi kolektis; ŝi an-
kaŭ elprenis, kaj donis al ŝi la restaĵon, kiun ŝi posedis de post sia
satiĝo. 19 Ŝia bopatrino diris al ŝi: Kie vi kolektis hodiaŭ? kaj kie vi
amasigis? estu benata tiu, kiu vin tiel favore akceptis! Ŝi rakontis al
sia bopatrino, kie ŝi laboris, kaj ŝi diris: La nomo de la viro, ĉe kiu
mi laboris hodiaŭ, estas Boaz. 20 Tiam Naomi diris al sia bofilino: Li
estu benata de la Eternulo, kiu ne fortiris Sian favoron for de la vi-
vantoj kaj de la mortintoj. Kaj Naomi plue diris al ŝi: La viro estas
nia parenco, unu el niaj savantoj. 21 Kaj Rut, la Moabidino, diris: Li
ankaŭ diris al mi: Restu kune kun miaj servistoj, ĝis ili finos la tu-
tan rikolton, kiu apartenas al mi. 22 Naomi respondis al sia bofili-
no Rut: Estos bone por vi, mia filino, ke vi ĉiam iru kun liaj junuli-
noj, ĉar eble oni hontigus vin, se vi irus aliloken. 23 Kaj ŝi kuniĝis
kun la junulinoj de Boaz, por kolekti, ĝis la fino de la rikolto de
hordeo kaj de la rikolto de tritiko; kaj poste ŝi loĝis kune kun sia
bopatrino.

Ĉapitro 3

1 Naomi, ŝia bopatrino, diris al ŝi: Mia bofilino, mia celo estas, ke
mi trovu por vi ripozejon, kie pliboniĝos via stato. 2 Vidu nun, nia
parenco Boaz, kun kies junulinoj vi kuniĝis, ventumas hordeon
dum ĉi tiu nokto en la draŝejo; 3 lavu do vin kaj oleu vin kaj vestu
vin per viaj plej bonaj vestoj, kaj iru en la draŝejon; ne vidigu vin al
la viro, antaŭ ol li finos manĝi kaj trinki; 4 kaj kiam li kuŝiĝos, rimarku la lokon, kie li kuŝas, iru tien, malkovru la piedparton de la kuŝejo, kaj kuŝiĝu; kaj li diros al vi, kion vi devos fari. 5 Rut respondis al
ŝi: Kion vi diras al mi, tion mi faros. 6 Kaj ŝi iris en la draŝejon, kaj
faris tion, kion ŝia bopatrino ordonis al ŝi. 7 Kiam Boaz estis manĝinta kaj trinkinta kaj gajiĝis, li iris por kuŝiĝi malantaŭ grenamaso; kaj ŝi venis kviete, kaj malkovris la piedparton de la kuŝejo, kaj
kuŝiĝis. 8 En la noktomezo la viro ektimiĝis; li turnis sin, kaj li ekvidis, ke virino kuŝas ĉe liaj piedoj. 9 Li demandis: Kiu vi estas? Kaj
ŝi respondis: Mi estas Rut, via servistino; etendu vian mantelon sur
vian servistinon, ĉar vi estas savanto. 10 Kaj li diris: Estu benata de
la Eternulo, mia filino; via lasta piaĵo estas pli granda, ol la unua, ĉar
vi ne volas iri kun la junuloj, ĉu ili estas malriĉaj, ĉu riĉaj. 11 Kaj nun,
mia filino, ne timu; mi faros al vi ĉion, kion vi petos de mi; ĉar estas sciate en la tuta urbo de mia popolo, ke vi estas bravulino. 12 Kaj
nun, kvankam vere mi estas parenco, tamen ekzistas parenco pli
proksima ol mi. 13 Restu ĉi tie la nokton; kaj kiam venos la mateno,
se la alia parenco perfekte elaĉetos vin, lasu elaĉeti vin; sed se li ne
volos vin elaĉeti, tiam mi vin elaĉetos, kiel la Eternulo vivas. Kuŝu

ĝis la tagiĝo. 14 Kaj ŝi kuŝis ĉe liaj piedoj ĝis la tagiĝo; sed ŝi leviĝis,
antaŭ ol oni povis rekoni unu la alian. Kaj li diris: Mi ne volas, ke
iu sciiĝu, ke ĉi tiu virino estis en mia draŝejo. 15 Kaj li diris: Alpor-
tu la ŝalon, kiun vi havas sur vi, kaj tenu ĝin. Ŝi ĝin tenis, kaj li en-
mezuris en ĝin ses mezurilojn da hordeo kaj metis ĝin sur ŝin, kaj
ŝi iris en la urbon. 16 Kiam ŝi alvenis al sia bopatrino, ĉi tiu deman-
dis: Kiel la afero iras ĉe vi, mia filino? Kaj ŝi rakontis al ŝi ĉion, kion
la viro faris al ŝi. 17 Kaj ŝi diris plue: La ses mezurilojn da hordeo li
ankaŭ donis al mi; ĉar li diris al mi: Ne revenu malplena al via bo-
patrino. 18 Kaj ĉi tiu diris: Restu, mia filino, ĝis vi sciiĝos, kiel la afero
finiĝis; ĉar tiu homo ne ripozos, ĝis la afero estos finita hodiaŭ.

Ĉapitro 4

1 Boaz iris al la pordego de la urbo kaj sidiĝis tie. Kaj jen preterpasas
la parenco, pri kiu Boaz parolis. Kaj li diris: Alproksimiĝu kaj sidiĝu
ĉi tie, vi, tia-tia. Tiu alproksimiĝis kaj sidiĝis. 2 Kaj Boaz prenis dek
virojn el la plejaĝuloj de la urbo, kaj diris: Sidiĝu ĉi tie. Kaj ili sidiĝis.
3 Kaj li diris al la parenco: Tiun parcelon de la kampo, kiu apartenis al nia frato Elimeleĥ, vendas Naomi, kiu revenis el la lando de
Moab; 4 kaj mi decidis sciigi vin, dirante: Aĉetu en la ĉeesto de la
loĝantoj kaj en la ĉeesto de la plejaĝuloj de mia popolo. Se vi volas
elaĉeti, aĉetu nun; sed se vi ne volas elaĉeti, diru al mi, por ke mi
sciu; ĉar ne ekzistas iu alia por aĉeti, krom vi, kaj mi estas via postproksimulo. Tiu diris: Mi volas elaĉeti. 5 Tiam Boaz diris: Samtempe, kiam vi aĉetos la kampon el la mano de Naomi kaj de Rut, la
Moabidino, edzino de la mortinto, vi ankaŭ prenos sur vin la devon
restarigi la nomon de la mortinto al lia heredaĵo. 6 Kaj la parenco
diris: Mi ne povas elaĉeti al mi, por ke mi ne pereigu mian propran
heredaĵon; elaĉetu al vi mian aĉetotaĵon, ĉar vere mi ne povas elaĉeti. 7 Sed de la antikva tempo ekzistis kutimo en Izrael, pri elaĉetado kaj ŝanĝado, por firmigi ĉion: oni detiras sian ŝuon kaj donas ĝin
al sia proksimulo; kaj tio estas la atesto en Izrael. 8 La parenco diris al Boaz: Elaĉetu al vi; kaj li detiris sian ŝuon. 9 Kaj Boaz diris al
la plejaĝuloj kaj al la popolamaso: Hodiaŭ vi estas atestantoj, ke mi
aĉetis el la mano de Naomi ĉion, kio apartenis al Elimeleĥ kaj al
Kiljon kaj Maĥlon; 10 kaj ankaŭ Ruton, la Moabidinon, la edzinon
de Maĥlon, mi akiris al mi kiel edzinon, por restarigi la nomon de

la mortinto al lia heredaĵo, por ke la nomo de la mortinto ne estin-
giĝu inter liaj fratoj kaj ĉe la pordego de lia loko; vi estas atestan-
toj hodiaŭ. 11 Kaj la tuta ĉeestantaro, kiu troviĝis ĉe la pordego, kiel
ankaŭ la plejaĝuloj, respondis: Ni estas atestantoj; la Eternulo faru,
ke la virino, kiu envenas en vian domon, estu simila al Raĥel kaj
Lea, kiuj ambaŭ starigis la domon de Izrael, kaj vi estu sukcesple-
na en Efrata kaj akiru bonan nomon en Bet-Leĥem; 12 kaj via domo
estu sukcesplena, simile al la domo de Perec, kiun naskis Tamar al
Jehuda, el la idaro, kiun la Eternulo donos al vi de tiu junulino. 13
Kaj Boaz prenis Ruton, kaj ŝi fariĝis lia edzino; kaj li envenis al ŝi,
kaj la Eternulo donis al ŝi gravedecon, kaj ŝi naskis filon. 14 Kaj la
virinoj diris al Naomi: Benata estu la Eternulo, kiu ne lasis vin sen
parenco hodiaŭ, kaj li estu fama en Izrael; 15 kaj li estu al vi ĝojigan-
to, kaj prizorganto de via maljuneco; ĉar via bofilino, kiu amas vin
kaj kiu estas al vi pli bona ol sep filoj, naskis lin. 16 Kaj Naomi pre-
nis la infanon kaj metis ĝin sur sian bruston kaj fariĝis ĝia vartisti-
no. 17 Kaj la najbarinoj donis al li nomon, dirante: Filo naskiĝis al
Naomi; kaj ili nomis lin Obed. Li estas la patro de Jiŝaj, patro de
David. 18 Kaj jen estas la generacioj de Perec: al Perec naskiĝis Ĥec-
ron, 19 al Ĥecron naskiĝis Ram, al Ram naskiĝis Aminadab, 20 al
Aminadab naskiĝis Naĥŝon, al Naĥŝon naskiĝis Salma, 21 al Salma
naskiĝis Boaz, al Boaz naskiĝis Obed, 22 al Obed naskiĝis Jiŝaj, kaj
al Jiŝaj naskiĝis David.

www.omnibus.se/inko

ISBN 91-7303-022-8